

135 til 150 Kr. efter den Arbejdsydelse, der fordres af dem. Desuden er der frit Kvarter for ugifte, og de paagældende er pensionsberettigede efter Lov af 19. April 1907 om Pensionering af civile Funktionærer og Haandværkere m. fl. baade ved Hæren og Søværnet. Men der er ytret Betænkelighed ved at give dem Stilling som faste Tjenestemænd, og den Betænkelighed tror jeg er berettiget. Deres Antagelse og Afskedigelse foregaar, efter som Forholdene tillader det. Jeg gør opmærksom paa, at man ikke har Brug for saa mange Kogersker om Vinteren som om Sommeren, idet der ligger et langt talrigt ere Mandskab inde om Sommeren end om Vinteren. Jeg tror i det hele taget, det er rettest, at de Kogersker, der ansættes i Statens Tjeneste, beholder den Stilling, de nu har. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at de skal betragtes om faste Tjenestemænd og ansættes som andre Tjenestemænd ogsaa med Hensyn til Ret til Pension. De maa staa i et mere løst Forhold til Militæretaten, end de vilde komme til, hvis de blev faste Tjenestemænd.

Det ærede Medlem Hr. Sven udtalte Ønsket om, at 4 Sekondløjtnanter i den danske Hær, som har deltaget i Krigen paa fransk Side og nu er Kaptajner i den franske Hær, maatte faa fast Ansættelse og blive Kaptajner i Hæren, nemlig de Herrer Dederding, Andersen, Hjelmfeldt og Bjerre. Jeg gør opmærksom paa, at med den nuværende Lov kan jeg ikke ansætte dem som Kaptajner i Hæren, selv om jeg vilde. Det vilde kræve en Lovændring; om man skal have en saadan Lovændring, lader jeg staa hen, jeg er villig til at forhandle om det Spørgsmaal. Men dertil kommer, at der i Hæren ikke er ledige Poster som Kaptajner. Naar man her har talt om Flugten fra Hæren, som man har kaldt det, og har gjort opmærksom paa, at Hæren ikke har det tilstrækkelige Antal Befalingsmænd, maa jeg oplyse, at dette gælder jo kun Sergenter og Premierløjtnanter. Kaptajnsklassen og de højere Klasser er fuldt besatte. Det er kun i Premierløjtnantsklassen, der staar en Del Numre ubesat, og jeg kan saa godt forstaa, at adskillige af dem, der tjener som Premierløjtnanter og Sergenter, under de mangelfulde Udsigter til, hvad Fremtiden vil bringe med Hensyn til den endelige Hærgorganisation, fristes til at tage andre Stillinger eller til at tage Orlov i nogen Tid.

Saaledes som Loven er affattet, skal de vedkommende ifølge Hærlovens § 151 have bestaaet Afgangsprøven fra Officersskolens næstældste Klasse og derefter have gjort et

halvt Aars Tjeneste som Befalingsmænd. Ingen af de paagældende 4 Sekondløjtnanter opfylder disse Betingelser og vil saaledes allerede af den Grund ikke uden særlig Lovhjemmel kunne udnævnes til Premierløjtnanter. Endvidere kan ifølge Hærlovens § 164 ingen Befalingsmand fremmes til Premierløjtnant, naar han er fyldt 32 Aar, og de 4 nævnte Sekondløjtnanter er alle over den Alder. Ingen kan udnævnes til Kaptajn i Linien uden at have forrettet 4 Aars Tjeneste som Premierløjtnant. Der haves saaledes ingen Lovhjemmel for mig til at udnævne de 4 franske Kaptajner til at indtræde som Kaptajner i den danske Hær. Andet er der heller ikke fremført af Krigsministeriets Embedsmænd angaaende dette Spørgsmaal, og naar det ærede Medlem Hr. Sven lod falde nogle Bemærkninger om Hr. „Kontorius“ og hans pedantiske Regler, savner det ethvert Grundlag. I øvrigt foreligger der intet Andragende om Ansættelse i Hæren fra de 4 nævnte franske Kaptajner. Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom paa, at under Krigen har den forrige Forsvarsminister tilladt adskillige af Hærens Officerer at tage Ophold i fremmed Tjeneste, og flere af vore Officerer har været nærværende ved de forskellige Fronter baade paa tysk og fransk Side i den store Verdenskrig og har saaledes erhvervet sig et ikke ringe Kendskab til Forholdene i fremmede Hære under den store Verdenskrig. Jeg kan ikke andet end udtale min Beundring for de 4 danske Mænd, der er gaaet ud i fransk Tjeneste, er avanceret til Kaptajner og nyder almindelig Anseelse i den franske Hær. Jeg kan kun udtale min Glæde over, at disse unge raske danske Mænd er gaaet ud for at deltage i Verdenskrigen og har gjort det paa en saa ypperlig Maade, at de har vundet den franske Nations Anerkendelse. Men, som sagt, uden en Lovændring er der ikke noget at gøre ved denne Sag.

Et Par ærede Medlemmer, nemlig det ærede Medlem Hr. Haurum og det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, har været inde paa at tale om Redningsmandskabet og ønsket en bedre Stilling for dette i Henseende til højere Lønninger og højere Vederlag for deres Tjeneste. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Aar for Aar er der sket Forhøjelser overfor de Mennesker, der er ansatte i det danske Redningsvæsen. Jeg skal blot nævne nogle faa Tal, der viser, at Udgifterne dertil er steget i betydelig Grad. I 1912—13 udgav den danske Stat 300 000 Kr. til Redningsmandskabet, men